

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

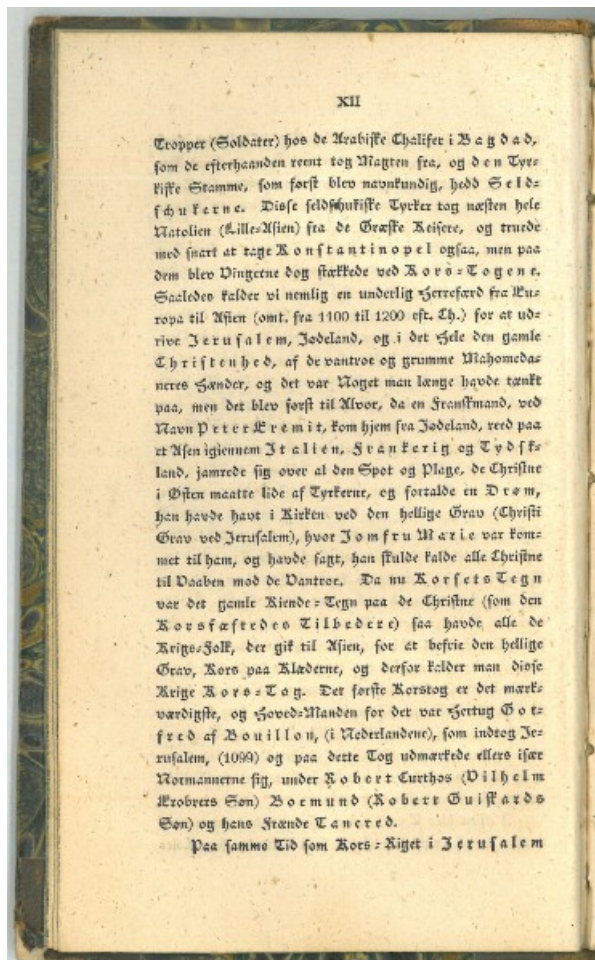
Titel: Udrag fra Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XII. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829_477A-txt-shoot-idm802/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

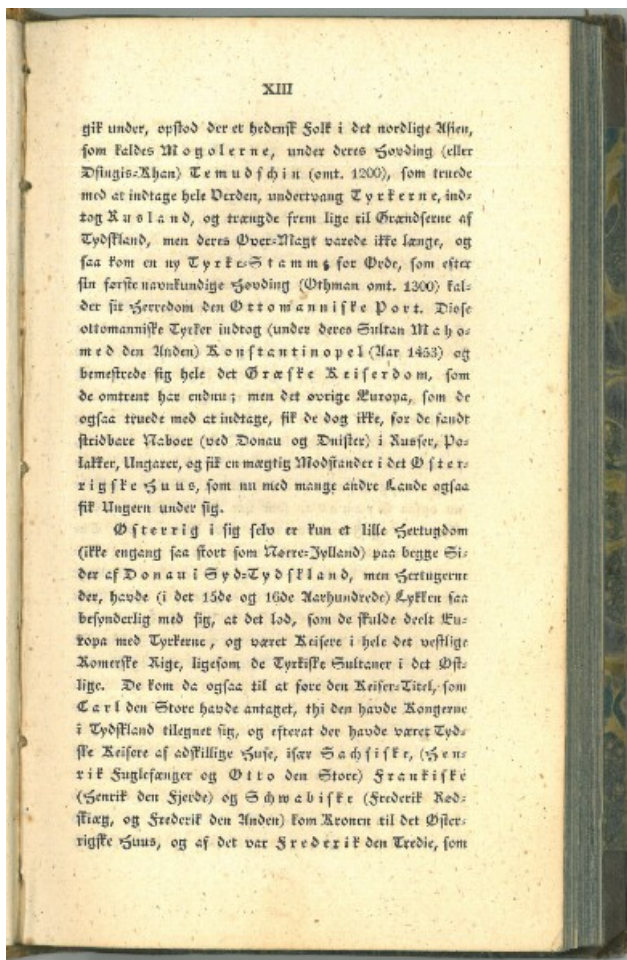
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Tropper (Soldater) hos de Arabiske Chalifer i Bagdad, som de efterhaanden rent tog Magten fra, og den Tyrkiske Stamme, som først blev navnkundig, hedde Seljukiske Tyrkerne. Disse seldschukiske Tyrker tog næsten hele Natolien (Lille-Asien) fra de Græske Keisere, og truede med snart at tage Konstantinopel ogsaa, men paa dem blev Dingetue dog staaede ved Kors-Togene. Saaledes kaldte vi nemlig en uendelig Hærsfærd fra Europa til Asien (omt. fra 1100 til 1200 est. Th.) for at udrive Jerusalem, Jodeland, og i det Hele den gamle Christenhed, af de vantroe og grumme Mahomedaneres Hænder, og det var Noget man længe havde tænkt paa, men det blev først til Moor, da en Franskmand, ved Navn Peter Hermit, kom hjem fra Jodeland, reed paa et Asien igennem Italien, Frankrig og Tydskland, jamrede sig over al den Spot og Plage, de Christne i Asien maatte lide af Tyrkerne, og fortalte en Dersom, han havde haat i Kieken ved den hellige Grav (Christi Grav ved Jerusalem), hvor Jomfru Marie var kommet til ham, og havde sagt, han skulde kalde alle Christne til Vaaben mod de Vantroer. Da nu Korsets Tegn var det gamle Kiende-Tegn paa de Christne (som den Korsfaestedes Tilbedere) saa havde alle de Keigs-Solk, der gik til Asien, for at besicte den hellige Grav, Kors paa Klædeme, og derfor kaldte man disse Keigs-Kors-Tog. Der første Kerstog er det mærk værdigste, og Hoved-Manden for det var Hertug Godfred af Bouillon, (i Nederlandene), som indtog Jerusalem, (1099) og paa dette Tog udmærkede ellers især Normannerne sig, under Robert Curthos (Wilhelm Erobrers Søn) Boemund (Robert Guiscard's Søn) og hans Svende Tancred.

Paa samme Tid som Kors-Riget i Jerusalem

gik under, opflod der et hedenst Solk i det nordlige Asien, som kaldes Mogolerne, under deres Hovding (eller Dlugis-Khan) Temudschiu (omt. 1200), som truede med at indtage hele Verden, undervoag Tyrkerne, indtog Rusland, og trængte frem lige til Grændsene af Tydskland, men deres Over-Magt varede ikke længe, og saa kom en ny Tyrker-Stammeg for Væde, som efter sin første navnkundige Hovding (Oghman omt. 1300) kaldte sig Herredom den Ottomanske Port. Disse ottomanske Tyrker indtog (under deres Sultan Mahomed den Anden) Konstantinopel (Mar 1453) og bemestred sig hele det Græske Keiserdom, som de omtrent har endnu; men det øvrige Europa, som de ogsaa truede med at indtage, fik de dog ikke, for de fandt stribbare Naboe (ved Donau og Duister) i Russer, Polakker, Ungarer, og fik en mægtig Modstander i det Østerrigske Hus, som nu med mange andre Lande ogsaa fik Ungeen under sig.

Østerrig i sig selv er kun et lille Hertugdøm (sige engang saa stort som Norre-Jylland) paa begge Sider af Donau i Syd-Tydskland, men Hertugdøder, havde (i det 15de og 16de Aarhundrede) Syden saa befyndelig med sig, at det lod, som de skulde deelt Europa med Tyrkerne, og været Keisere i hele det vestlige Romerske Rige, ligesom de Tyrkiske Sultaner i det Østlige. De kom de ogsaa til at føre den Keiser-Titel, som Carl den Store havde antaget, thi den havde Kongerne i Tydskland tilegnet sig, og efterat der havde været Tydske Keisere af adskillige Huse, især Saksiske, (Henrik Suglesænger og Otto den Store) Frankiske (Henrik den Fjerde) og Schwabiske (Frederik Redeskiag, og Frederik den Anden) kom Kronen til det Østerrigske Hus, og af det var Frederik den Tredie, som